

Per MarinaS el dj., 17/10/2024 - 08:00

Queden un parell de setmanes per Tots Sants, i un cop més, ens trobem amb l'aparador del forn dividit entre els panallets i les galetes fantasmagòriques. Al mercat, les carbasses decoren les parades, i els cartells de la festa de disfresses de l'escola o del túnel del terror de l'associació de veïnes omplen els carrers.

Aquest any, més que pensar en la pèrdua de les nostres tradicions, em pregunto què és el que realment ens fa por i com sovint evitem parlar-ne.

Les pel·lícules, decoracions i disfresses giren sempre al voltant del mateix, però si anem al fons del cor, poc ens espanten els fantasmes, els vampirs i les motoserres. Qui s'hi ha trobat mai? Fins i tot els esquelets, representant la mort, no haurien de ser-nos motiu de por. És cert que, com a éssers finits, l'inabastable ens espanta, però com a cristians ens ha de prevaldre la confiança en el Pare.

I si, en lloc d'una festa descontextualitzada i edulcorada sobre el terror, parléssim del que realment és terrorífic? Disfressar-nos del que fa tremolar el cor ja no fa tanta gràcia, perquè probablement ens enfrontaríem a situacions molt més properes, plausibles i difícils de mirar.

Per mi el "terror immobiliari" n'és una de molt clara, ben real, que es palpa en l'ambient.

El passat diumenge hi va haver mobilització a Madrid pel dret a l'habitatge. El Sindicat de Llogateres ha deixat clar que "S'ha acabat la paciència" i ha convocat una manifestació el 23 de novembre a Barcelona. Reclamen la rebaixa dels preus del lloguer i alerten que, si això no passa, es podria arribar a una "vaga de lloguers".

Tret d'alguns amb certa sort o privilegis familiars, és fàcil trobar en el nostre entorn companyes de feina, amigues, familiars o veïnes que viuen amb incertesa. Persones que es veuen i veuran durant anys voltant d'un pis a l'altre, cada cop més allunyades de la feina, la família i els espais comunitaris on participen, compartint pis per obligació, sense tenir el seu propi espai i llibertats. Situacions que van condicionant les nostres relacions, compromisos, salut i tants altres aspectes de la vida, fins a l'extrem de la màxima violència econòmica que ha portat a veïnes a llevar-se la vida.

Qui amb dos dits de front seria l'aixafaguitarres que es presenta a la festeta de Halloween del barri vestit de desnonament, d'augment insostenible del preu del lloguer, de pis amb humitats i desperfectes a un preu desorbitat o de mesos de tensió quan el contracte està apunt de vèncer? Potser només les defensores del dret a l'habitatge tindrien la sang freda d'atemoritzar-nos de debò.

Obrint el cor més enllà de casa nostra, penso també en tantes cases a l'Orient Mitjà, ara convertides en "cases del terror", en la tensió constant de sentir-se amenaçat, en la por a perdre no només l'habitatge, sinó les persones que són llar i en la por al desplaçament forçat.

En aquestes dues setmanes que queden per Tots Sants, podem pregar per totes les vivències aterrades de la nostra vida i el nostre entorn. Que cada decoració o disfressa aparentment terrorífica que ens trobem sigui un recordatori per pregar per tantes "cases del terror" arreu del món.

[El Sindicat de Llogateres crida a manifestar-se el 23 de novembre a Barcelona per la rebaixa de preus i la vaga de lloguers - Social.cat](#)

[Dues germanes se suïciden a Barcelona abans de ser desnonades \(beteve.cat\)](#)

[Líbano sufre la guerra de Israel \(revista5w.com\)](#)